

**KỶ NIỆM 800 NĂM CHA THÁNH PHANXICÔ
ĐƯỢC BAN NĂM DẦU THÁNH 1224-2024**

TẬP MỘT

Ân Ban Của tình yêu

**TỈNH DÒNG THÁNH PHANXICÔ VIỆT NAM
2024**

TẬP MỘT

ÂN BAN CỦA TÌNH YÊU

Mục lục

1. Lời ngỏ.....	4
2. Thông tin	4
i. Cử hành Ân ban Năm Dấu (1224-2024).....	6
ii. Lễ Khai mạc mừng kỷ niệm 800 năm Thánh Phanxicô nhận Năm Dấu Thánh.....	12
iii. Thư Anh Tổng Phục vụ và Ban Tổng Cố vấn gửi toàn Dòng dịp lễ Thánh Phanxicô Năm Dấu 2023	16
3. Tài liệu Nguồn.....	24
i. Bản văn 1 Cel 94-95.....	24
ii. Bản văn 13 Bon 1-10	28
4. Chia sẻ & Học hỏi.....	34
i. Thánh Phanxicô Assisi có thể là người đầu tiên nhận năm dấu thánh.	34
ii. Những vị thánh này đã mang dấu thánh – những dấu tích của Đức Giêsu	40

LỜI NGỎ

Anh chị em thuộc Gia đình Phan Sinh kính mến,
Xin Chúa ban bình an cho anh chị em.

Trong tâm tình tạ ơn Thiên Chúa và biết ơn Hội Dòng, chúng ta vui mừng đón những cuộc cử hành của năm thứ hai trong chuỗi những năm liên tiếp Kỷ niệm 800 năm những sự kiện lớn của Hội Dòng Anh Em Hèn Mọn.

Đó là 800 năm của Bản Luật Dòng và Máng cỏ tại Greccio (1223-2023) mà chúng ta đã cử hành. Đó là 800 năm Thánh Phanxicô nhận năm dấu thánh (1224-2024), mà chúng ta đang cử hành. Đó là 800 năm Bài ca Anh Mặt Trời (1225-2025). Và sẽ là cuộc tưởng niệm 800 năm cuộc vượt qua của Cha Thánh (1226-2026).

Có thể nói, chúng ta là những anh chị em được may mắn sống những năm hồng phúc này của Hội Dòng. Đây không chỉ là thời gian được trao cho chúng ta để cử hành một số nghi lễ phụng vụ hoặc một vài cuộc tụ họp huynh đệ. Nhưng cần thiết hơn, đây là cơ hội để chúng ta hoán cải và canh tân, để sống trung tín với Chúa, với linh đạo của Cha Thánh, và loan báo Tin mừng.

Xin giới thiệu với anh chị em trong Gia đình Phan Sinh

một số thông tin căn bản của năm Kỷ Niệm 800 năm Cha Thánh được in năm đầu thánh. Đồng thời, cũng xin chia sẻ với anh chị em một số bài viết nhằm khơi lên trong mỗi người chúng ta lòng khao khát cháy bỏng như Cha Thánh. Ngài đã xin Chúa cho ngài được cảm nghiệm trên thân xác của mình nỗi đau đớn của cuộc khổ nạn của Chúa. Ngài cũng xin Chúa cho ngài nhận biết được sự ngọt ngào của tình yêu như tình yêu Chúa dành cho nhân loại.

Khi xin như thế, Cha Thánh đã muốn kết hiệp cách thâm sâu nhất cuộc đời của ngài với cuộc đời của Chúa, cũng như sứ vụ của ngài với sứ vụ của Chúa, trong đó Tình Yêu là tất cả những gì chúng ta cần có và Tình Yêu làm nên tất cả những gì chúng ta muốn hướng đến.

Xin giới thiệu TẬP MỘT: ÂN BAN CỦA TÌNH YÊU

Chúng ta cùng cầu nguyện cho nhau.

Ban Thường Huấn

Tỉnh Dòng Thánh Phanxicô Việt Nam

CỦ HÀNH ÂN BAN NĂM DẤU 1224-2024

BÁNH VẪN

1 Cel 94-95

Đại Truyền 13,1-10

Lời Chúc lành cho anh Lêô 2 Cel 49

Các nguồn hạnh các thánh cho chúng ta biết rằng thánh Phanxicô Assisi, sau một thời gian hoạt động tông đồ cật lực, đã rút lui về Núi La Verna để sống Mùa Chay thành bằng việc ăn chay và cầu nguyện, như thói quen của ngài. Chính trong bối cảnh thảnh lặng và cầu nguyện này mà Vị thánh nghèo đã nhận được sự viếng thăm của Thiên Thần sốt mẩn có cánh, bởi vì chỉ trong im lặng người ta mới có thể nghe và mở lòng với lời của người khác. Trên núi La Verna, ước muốn sâu xa đã thúc đẩy Vị thánh nghèo đi theo Chúa Kitô và nên đồng hình đồng dạng hoàn toàn với Người đã được thể hiện trong cuộc gặp gỡ với Đấng Chịu Đóng Đinh, Đấng đã in dấu những dấu chỉ tình yêu của Người trên trái tim và thân xác của thánh Phanxicô. Thánh Bonaventura tóm tắt kinh nghiệm của Thánh Phanxicô như thế này: “Tình yêu chân thực của Chúa Kitô đã biến đổi người yêu Chúa nên chính hình ảnh của Người” (Đại truyền 13, 5). Cuộc gặp gỡ với Người Yêu đã trở thành một bài ca ngợi khen; do đó, sau cuộc gặp gỡ với Đấng Chịu Đóng Đinh, thánh Phanxicô đã sáng tác Kinh ngợi khen Thiên Chúa, một lời cầu nguyện xuất phát từ trái tim yêu đương, hoàn toàn tập trung vào “Chúa”: “Ngài thánh thiện, là Đức Chúa duy nhất, duy mình Ngài làm nên những kỳ công. Ngài mạnh mẽ. Ngài vĩ đại. Ngài cao cả” (Kinh Ngợi khen Thiên Chúa 1-2).

Khi cử hành lễ kỷ niệm Bách chu niên Ân ban Năm dấu với tư cách là một Gia đình Phan sinh, chúng ta được mời gọi khởi phục lại chiều kích của sự thảnh lặng cầu nguyện và chiêm ngưỡng trong đời sống hằng ngày của chúng ta, sự thảnh lặng đặt chúng ta trước điều thiết yếu, giúp chúng ta nhận

ra khát vọng về sự vô biên đang ngự trị trong tâm hồn chúng ta, giúp chúng ta lắng nghe chính mình, lắng nghe người khác và lắng nghe Thiên Chúa. Quả thế, cả ngày hôm nay nữa, Vị thánh nghèo vẫn được giới thiệu như là một con người đã biến việc lắng nghe thành một lối sống: “Thánh Phanxicô đã nghe thấy tiếng Chúa, ngài đã nghe thấy tiếng của người nghèo, ngài đã nghe thấy tiếng của người bệnh tật và ngài đã nghe thấy tiếng của thiên nhiên. Ngài đã biến chúng thành một lối sống. Ước nguyện của tôi là hạt giống mà thánh Phanxicô đã gieo trồng có thể lớn lên trong tâm hồn nhiều người” (Fratelli tutti 48).

Sau khi nhận được các dấu thánh, “Phanxicô từ trên núi xuống, mang theo trên mình hình ảnh của Đấng chịu đóng đinh, không phải ghi trên bia đá hoặc trên bảng gỗ, không phải do tay người phàm thực hiện, nhưng do ngón tay của Thiên Chúa hằng sống tạc trên các phần thân thể” (Đại Tựu 13, 5). Hơn nữa, như ngón tay của Thiên Chúa đã chạm vào Phanxicô thế nào, Phanxicô cũng ra đi chạm vào người nghèo, người bệnh tật và người thiếu thốn, để chuyển trao tình yêu thần linh đó cho họ. Cuộc gặp gỡ của Phanxicô với Đấng Bị Đóng Đinh đã thôi thúc ngài gặp gỡ những người đã bị đóng đinh trong suốt lịch sử, những người mà ngài muốn xoa dịu nỗi đau của họ. Chúng ta thấy điều này trong trình thuật của thánh Bonaventure về người đàn ông bị cảm lạnh: “Lòng bình cháy lửa yêu mến Thiên Chúa, ngài dang tay chạm vào người ông. Một sự việc lạ lùng đã xảy ra! Khi bàn tay thánh thiện này chạm đến, bàn tay đang cầm than hồng của thiên thần Sốt Mẩn, giá rét tan biến ngay, người đàn ông cảm thấy một sức nóng bình lên cả bên trong lẫn bên ngoài, giống như có một luồng khí hùng hực từ một lò lửa thổi vào người ông” (Đại Tựu 13: 7). Tương nhớ và cử hành việc Phanxicô được Đấng Chịu Đóng Đinh chạm vào truyền cảm hứng cho chúng ta thoát ra khỏi chính mình và ra đi “chạm vào thân xác đau khổ của Chúa Kitô nơi người khác” (Gaudete et exsultate 37), đồng thời, chúng ta để cho mình được chạm đến và thách thức bởi những tương hợp đau đớn và thống khổ bí ẩn mà chúng ta thấy đang làm khổ sở rất nhiều anh chị em của chúng ta trên khắp thế giới.

CỦ HÀNH ÂN BAN NĂM ĐẦU 1224-2024

Ở trong Đức Kitô

“Tôi mang trên mình tôi những dấu tích của Đức Giê-su” (Gl 6,17).

Mục tiêu

Đổi mới cách sống ơn gọi kitô hữu chung của chúng ta, để đạt được sự đồng hình đồng dạng đích thực với Đức Kitô nghèo khó và chịu đóng đinh, hầu mang dấu tích sự hiện diện của Người trong chúng ta.

Các hoạt động

- Làm cho sống động thời gian chúng ta dành để gặp gỡ Chúa, những khoảnh khắc đã hiện diện trong cuộc sống cá nhân của chúng ta.
- Nhận ra giá trị của sự thinh lặng như một điều kiện căn bản để lắng nghe Thiên Chúa, lắng nghe chính mình và lắng nghe người khác.
- Hãy sử dụng những con đường khổ chế mà Giáo hội và truyền thống phan sinh để ra cho chúng ta, để những ước muốn của chúng ta, được thanh lọc khỏi mọi hình thức ích kỷ, có thể chỉ tập trung vào Thiên Chúa.

CỬ HÀNH ÂN BAN NĂM ĐẦU 1224-2024

***Là anh chị em
với nhau***

“Anh em đã được cho không, thì cũng phải cho không như vậy” (Mt 10,8).

Mục tiêu

Làm sâu sắc thêm nền văn hóa quảng đại và cho đi cách nhưng không, để nó trở thành đặc điểm của cuộc sống chung của chúng ta một cách có ý nghĩa.

Các hoạt động

- Cổ võ thái độ đối thoại thực sự trong gia đình và huynh đệ đoàn của chúng ta, cho phép lắng nghe, thấu hiểu, hiểu biết và chấp nhận lẫn nhau.
- Khuyến khích những cử chỉ phục vụ cụ thể, vị tha, diễn tả và thể hiện quà tặng là chính chúng ta.
- Hãy thận trọng trong lời nói và phê phán của mình, để luôn “chạm” đến người khác bằng lòng thương xót và trắc ẩn.

CỦ HÀNH ÂN BAN NĂM ĐẦU 1224-2024

Sống hiệp thông

“Nhờ thương tích của Ngài, chúng ta được chữa lành” (Is 53,5).

Mục tiêu

Trong tư cách là thành viên của Giáo hội, hiến dâng cuộc đời để làm chứng cho tình yêu thương xót tuôn chảy từ Đấng Chịu Đóng Đinh.

Các hoạt động

- Cổ võ việc dành thời gian để lắng nghe và chào đón những người trẻ, những người bị cuộc sống gạt sang một bên, những người bị loại trừ và thiếu số
- Cộng tác với Giáo hội địa phương để biến Giáo hội thành một “Giáo hội ra đi”, vươn tới tất cả những người lạc xa đức tin, những người thiếu thốn và nhỏ bé nhất giữa chúng ta.
- Hỗ trợ các sáng kiến đại kết và liên tôn, cố gắng góp phần “chữa lành” những vết thương cản trở sự hiệp thông.

CỬ HÀNH ÂN BAN NĂM ĐẦU 1224-2024

***Hiện diện
trong thế giới***

“Chính Chúa đã dẫn tôi đến với họ (người phung cùi) và tôi đã tỏ lòng thương xót họ” (DC 2).

Mục tiêu

Để cho bản thân được đánh động và thách đố trước nhiều trường hợp đau đớn và khổ sở mà chúng ta thấy ở những nơi chúng ta sống và làm việc.

Các hoạt động

- Thực hành lối chiêm ngưỡng Chúa Kitô trong những đau khổ và khó khăn của những người chúng ta gặp hàng ngày.
- Nhẹ nhàng và tận tình chăm sóc thân xác và tinh thần bị tổn thương của tất cả mọi người trong huynh đệ đoàn và khu xóm của chúng ta đang đau khổ và vô vọng.
- Cổ võ cuộc gặp gỡ với những người không tin vào Thiên Chúa hoặc những người tuyên xưng vô tôn giáo, bằng cách khuyến khích những sáng kiến chung nhằm giúp đỡ người nghèo và người thiếu thốn.

LỄ KHAI MẠC KỶ NIỆM 800 NĂM CÁC DẤU THÁNH CỦA THÁNH PHANXICÔ

“Từ Những Vết Thương Đến Đời Sống Mới”

Thứ Sáu, ngày 5 tháng 1 năm 2024, Gia đình Phan Sinh đã chính thức khai mạc Kỷ niệm 800 năm các Dấu Thánh của Thánh Phanxicô, tại thánh đường La Verna, với chủ đề “Từ những vết thương đến đời sống mới”.

Bắt đầu lúc 7 giờ sáng với giờ Kinh Sách, sau đó là giờ Kinh Sáng và cử hành Thánh lễ do anh Massimo Fusarelli, Tổng Phục vụ Anh Em Hèn Mọn chủ sự. Trong bài giảng, anh Massimo gợi lại Mẫu Nhiệm Thánh Giá đã đánh dấu toàn bộ cuộc đời của Thánh Phanxicô như thế nào: “Tôi thích suy gẫm về tiểu sử thiêng liêng của Thánh Phanxicô như một con đường gồm những vòng tròn đồng tâm dẫn ngài đến trung tâm là Đức Giêsu. Chúng ta vừa chiêm ngưỡng tại Greccio vào dịp Giáng sinh, nơi Thánh Phanxicô muốn tận mắt chứng kiến cảnh nghèo hèn và khó nhọc mà Đức Giêsu đã được sinh ra, con đường nghèo khó và khiêm hạ mà Ngài đã chọn để đến với chúng ta, để đến được ngay cả ở La Verna này - và từ Greccio đến La Verna, con đường không hẳn là thẳng tắp - nơi Thánh Phanxicô để mình bị thu hút bởi

mẫu nhiệm Chúa Chịu đóng đinh và Phục sinh, bởi vì Thiên thần Seraphim vừa biểu lộ nỗi đau vừa biểu lộ niềm vui khôn tả; quả thực, trung tâm con đường của Thánh Phanxicô là Chúa Giêsu Kitô. Nó có vẻ rất đơn giản, và Lễ kỷ niệm 800 năm mà chúng ta khai mạc hôm nay có thể nhắc nhở chúng ta về điều đó cũng như toàn bộ những Lễ kỷ niệm 800 năm mà chúng ta đang kỷ niệm".

Vào lúc 11 giờ sáng, tại Vương cung thánh đường, nghi thức khai mạc long trọng Kỷ niệm 800 năm đã được tổ chức và sau đó kết thúc tại Nhà nguyện Thánh tích.

Hiện diện tại buổi lễ, có các vị Tổng Phục vụ của Gia đình Phan Sinh và đại diện của tất cả các thực thể Phan Sinh; Đức Giám mục Arezzo-Cortona-Sansepolcro, Đức ông. Andrea Migliavacca; Thị trưởng Florence, Dario Nardella; Thị trưởng Chiusi della Verna, Giampaolo Tellini, và các cơ quan có thẩm quyền khác.

Trong buổi lễ, các Tổng Phục vụ đã gửi thông điệp cá nhân của mình cho Gia đình Phan Sinh.

Tibor Kauser, OFS, nói về Phanxicô như một “người có ảnh hưởng” trong thời đại hôm nay: “Nhiều người đã muốn theo ngài, bắt chước ngài. Mọi điều ngài làm và nói đều có tác động lớn đến cuộc sống của những người bạn của ngài. [...] Thiên Chúa đã biến đổi Phanxicô, duy trì những điểm độc đáo mà không loại bỏ những nét riêng biệt của ngài. Đây là một phép lạ, làm thế nào Thiên Chúa có thể biến đổi một người bằng cách thay đổi mọi thứ trong cuộc sống và biến cay đắng thành ngọt ngào.”

Nữ tu Frances Marie Duncan, CFI-TOR, đã nhấn mạnh rằng Thánh Phanxicô xét về mọi phương diện là một “Alter Christus”, đồng hình đồng dạng với Ngài qua các Dấu Thánh, nối kết tình yêu với sự đau khổ mà Đức Giêsu đã chịu trên Thập Giá.

Anh Amando Trujillo Cano, TOR, tập trung vào mối liên hệ sâu sắc giữa thánh Phanxicô và Thánh Giá: từ nhà thờ San Damianô, nơi Chúa chỉ cho ngài cách tu sửa Giáo Hội, đến Núi La Verna, nơi ngài đón nhận những vết thương in dấu của Chúa Kitô

trên cơ thể của chính mình.

Anh Carlos Trovarelli, OFMConv, phát biểu rằng “chính ở trước Thánh Giá và dưới chân Thánh Giá mà chúng ta có thể hiểu được đầy đủ viễn cảnh của toàn bộ Tin Mừng. Trong Thập giá Chúa Kitô, cộng đoàn tín hữu được hình thành như là những anh chị em với nhau, dựa trên nền tảng thần học là hy tế Vượt Qua của Chúa Giêsu. [...] Thánh Phanxicô Assisi, dù ngài nói rằng ngài không phải là một nhà thần học, nhưng đã trình bày cho chúng ta một nền linh đạo cao cả lấy Chúa Kitô làm trung tâm, là nguồn tình yêu dành cho mọi thụ tạo”.

Anh Massimo Fusarelli, OFM, nhớ lại “người nghèo của Thiên Chúa” đã đi lên La Verna trong thời điểm khủng hoảng như thế nào, bởi những khó khăn kéo theo do việc soạn thảo Bản Luật: “Cuộc gặp gỡ với thập giá ở La Verna đã đánh dấu toàn bộ cuộc hành trình của ngài, Phanxicô không để mình quá khép kín. Các tiểu sử cho chúng ta biết Thánh Phanxicô đã trở thành một sứ giả Tin Mừng vĩ đại hơn nữa sau khi nhận các Dấu Thánh trên thân xác của ngài. [...] Hãy rao giảng về Chúa trước hết bằng đời sống và sau đó bằng lời nói của mình. Thánh Phanxicô đã sống quy tắc này cho đến cùng. Hơn bao giờ hết, sứ mạng là hoa trái và sự tinh khôi qua cuộc gặp gỡ với Chúa. Đây là bài học sống động và trường cửu về các Dấu Thánh”.

Anh Roberto Genuin, OFMcap, nhấn mạnh rằng “Thập giá của Đức Giêsu là trung tâm của thế giới và lịch sử nhân loại. Đó như một dấu chỉ kép: một dấu chỉ về sự tàn ác của nhân loại, trong lúc bối rối, đã đóng đinh Đấng ban sự sống; dấu chỉ của tình yêu tự do và vô tận của Thiên Chúa nhưng không trói buộc, không sự khước từ nào có thể ngăn cản được. [...] Thánh Phanxicô Assisi đã trải nghiệm tình yêu của Thiên Chúa trong đời mình và được tình yêu đó "ghi ấn tín". Ngược lại, ngài đã trở thành một dấu chỉ, một lời nhắc nhở, bằng chứng về một Thiên Chúa yêu thương vô biên và tự do”.

Ân Ban Của Tình Yêu

“Cha Livio Crisci, Tỉnh phục vụ Tuscany, giám quản thánh đường La Verna, nhận xét, ‘Phanxicô, vào lễ Giáng Sinh năm 1223 muốn trình bày cảnh Giáng sinh ‘để nhìn bằng đôi mắt phàm trần tình yêu của Thiên Chúa nhập thể nơi một Trẻ thơ’, nên vào tháng 9 năm 1224, ngài muốn cảm nhận một chút nỗi đau mà Chúa Kitô đã chịu trên Thập Giá để cứu nhân loại. Từ Bêlem đến Đồi Canvê là hành trình mà với tư cách là tu sĩ Phanxicô, chúng ta đang chuẩn bị để cử hành sự kiện này, sau tám thế kỷ kể từ Cảnh Giáng Sinh đầu tiên, tám thế kỷ kể từ khi Dấu Thánh kỳ diệu được in trên thân xác của Người Nghèo thành Assisi.”

Cho đến ngày 17 tháng 9 năm 2024, Gia đình Phan Sinh ở Tuscany sẽ thúc đẩy nhiều sáng kiến giữa La Verna, Florence và vùng lãnh thổ Tuscan, nhằm tái khám phá và hiện thực hóa thông điệp xuất phát từ kinh nghiệm của Thánh Phanxicô trên ngọn núi thiêng: những thương tích và chiến thắng vì thế giới có thể trở thành cơ hội cho một cuộc sống mới và sự hòa giải với nhân loại và tạo thành.

Link: www.laverna.it
Download the booklet of the event
Read Br. Massimo's Homily (Italian)

THƯ ANH TỔNG PHỤC VỤ VÀ BAN TỔNG CỐ VẤN

Gửi Toàn Dòng Nhân Đại Lễ Thánh Phanxicô 2023

Anh chị em thân mến,

nguyện xin Chúa ban bình an cho anh chị em!

Chúng ta sắp cử hành lễ kính cha và anh Phanxicô của chúng ta, cũng là ngày khai mạc Đại hội Thường lệ lần thứ XVI của Thượng Hội đồng Giám mục, với chủ đề “Hướng đến một Giáo hội hiệp hành: Hiệp thông, Tham gia, Sứ vụ” (phiên họp đầu tiên). Chủ đề, phương pháp và tiến trình được ĐGH Phanxicô đề xuất cho Thượng Hội đồng đề cập đến các vấn đề như: Tung thành với Thánh Thần, cùng nhau bước đi, lắng nghe, đối thoại, phân định.

Sự phân định, thông qua lắng nghe và đối thoại, không xa lạ với truyền thống linh đạo và cội nguồn của chúng ta, như thánh Bônaventura đã chứng minh qua mô tả Phanxicô là người “đã học được những điều vĩ

đại từ vị Thầy Chí Tôn”, nhưng vẫn là người “luôn khiêm nhường để học hỏi những điều nhỏ bé từ những người thấp kém hơn mình. Ngài không ngừng tìm kiếm – vị Tiến sĩ sốt mẩn cho biết thêm – với lòng nhiệt thành cần mẫn, con đường và cách thức phục vụ Thiên Chúa cách hoàn hảo hơn theo đúng ý muốn của Người. Đây là thao thức và mong muốn khôn người của ngài, chúng nào ngài còn sống, là hỏi bậc thông thái và người bình dân, bậc tron lành và kẻ bất toàn, bậc cao niên và người trẻ tuổi, để tìm ra con đường đạt tới đỉnh tron lành cách hữu hiệu hơn cả.”¹

Nhân dịp này, chúng tôi muốn đào sâu hơn chủ đề lắng nghe, một chủ đề rất quan trọng trong đời sống và sứ mệnh của chúng ta. Thật vậy, đặc sủng của chúng ta được sinh ra từ Tin Mừng mà Phanxicô đã nghe tại Porziuncola. Việc lắng nghe Tin Mừng ngay lập tức trở thành việc lắng nghe Giáo Hội, thể hiện ở việc vị linh mục giải thích ý nghĩa của những lời đó cho chàng trai trẻ Phanxicô. Trong gần mười lăm năm, thể thức sống ban đầu, khởi đi từ cuộc hạnh ngộ với Tin Mừng, đã được điều chỉnh qua việc lắng nghe các anh em và các dấu chỉ thời đại, được thực hiện trước hết trong các Tu nghị. Bằng cách này, qua những cuộc biện phân huynh đệ của Phanxicô và các anh em ngài, đặc sủng Phan sinh dần dần đạt được hình thức văn bản, rồi cuối cùng được phê chuẩn cách đây 800 năm trong Luật cơ sắc chỉ.

Một chiều kích rất thời sự của việc lắng nghe, mà chúng tôi muốn đặc biệt đào sâu, đó là sự cởi mở với nhau trong huynh đệ đoàn, chấp nhận món quà anh em, lời nói và nhu cầu của anh em, sự phong phú và mong manh của anh em, làm sao cho mỗi tương quan huynh đệ của chúng ta trở thành một hành trình hiệp thông trung thành với Tin Mừng.

Thực sự là trong các chuyến thăm của chúng tôi tới các Đơn vị và trong các cuộc gặp gỡ khác nhau mà chúng tôi đã kinh qua với tư cách là Tổng Phục vụ và Tổng Cố vấn, cũng như qua các báo cáo do các Giám tỉnh

¹ Leggenda Maior 12,2.

và các Tổng Kinh lý gửi về, chúng tôi đã có thể chứng thực rằng Chúa vẫn tiếp tục làm không biết bao nhiêu điều thiện hảo thông qua chúng ta sống động và công việc hi sinh của anh em. Tuy thế, chúng tôi nhận ra rằng có một số yếu tố khiến việc lắng nghe nhau dựa trên sự tin tưởng trong các huynh đệ đoàn của chúng ta trở nên khó khăn hơn.

Một trong những yếu tố có thể là do nhiều thay đổi và thách thức trong những năm gần đây (số hóa, đại dịch Covid, hiện tượng nóng lên toàn cầu, v.v.) đòi hỏi phải thích ứng liên tục và nhanh chóng khiến nhiều người trong chúng ta cảm thấy mệt mỏi và kiệt sức, không còn đủ năng lượng để đầu tư vào đời sống huynh đệ.

Trong những tình huống khác, chúng ta sống trong một bối cảnh phân cực đến mức việc mở ra một cuộc đối thoại sâu sắc hơn giữa chúng ta dường như là một mối đe dọa đối với đời sống cộng đoàn. Trong một số bối cảnh, chính mối quan hệ căng thẳng giữa các thế hệ là một thách thức thực sự đối với việc lắng nghe lẫn nhau trong huynh đệ đoàn.

Một hiện trạng phổ biến là hầu hết chúng ta hiện đang sống đồng thời trong thế giới thực và ảo với nguy cơ phải xử lý quá nhiều thông tin cùng một lúc. Không gì phải ngạc nhiên khi còn rất ít không gian trong thế giới thực để lắng nghe những anh chị em luôn có bên cạnh chúng ta. Chúng ta đang phải tập trung vào bản thân và tìm cách vượt qua những thách thức hiện tại. Trong tài liệu *Đời Sống Như Một Cuộc Đối Thoại Theo gương Thánh Phanxicô*, một suy tư về việc lắng nghe có chất lượng như con đường hiệu quả dẫn đến đối thoại, đã được đề xuất cách đây vài năm. Trước hết, cần nhấn mạnh rằng sự hiện hữu của chúng ta bắt đầu từ lời kêu gọi lắng nghe:

“Sự hiện hữu của chúng ta được sinh ra từ một lời kêu gọi. Lời của người khác luôn luôn đi trước chúng ta; trên hết, Ngợi Lời - Đấng gọi tên chúng ta - luôn đi trước chúng ta: tên của mỗi người trong sự nghèo khó và

phẩm giá không thể thay thế của họ. Chúng ta là anh em vì chúng ta được kêu gọi và được ‘trao tặng’, nhưng cũng vì chúng ta đã chấp nhận trở thành lời và ‘quà tặng’ cho người khác.² Huynh đệ đoàn là một cuộc đối thoại không bắt đầu từ chúng ta và chúng ta không được ngắt quãng; cuộc đối thoại được thể hiện ở việc: trao đổi, lắng nghe, tin tưởng, chấp nhận sự khác biệt, tôn trọng người khác, biện phân Thần Khí và các thần khí, làm sáng tỏ và hòa giải những xung đột.”³

Sự lắng nghe trong chiều sâu này, có khả năng vượt qua những khác biệt và phân cực của thời đại chúng ta, là nền tảng ơn gọi của chúng ta, như Tổng Hiến chương Dòng cũng nhắc nhở: “Với tình bác ái không giả tạo, anh em phải lắng nghe cách kính cẩn những người khác, vui lòng học hỏi những người mà anh em chung sống, đặc biệt hơn nơi những người nghèo là chủ và thầy của chúng ta. Anh em cũng phải sẵn sàng đối thoại với mọi người”⁴.

Để không mất liên lạc với chính mình và với người khác trong thời đại có xu hướng khiến chúng ta khép kín, việc lắng nghe nhau là điều kiện không thể thiếu để thực hiện một tiến trình hoán cải và canh tân đích thực trong huynh đệ đoàn. Chúng ta cần ân sủng để hoán cải tâm hồn và tạo ra những động lực tương quan, qua đó tiếng nói của toàn thể huynh đệ đoàn có thể vang vọng trong vẻ đẹp độc đáo và nguyên tuyền của nó. Chính trải nghiệm về vẻ đẹp này sẽ tạo ra những suy tư mang tính xây dựng và những quyết định chung.

Dẫu biết rằng không có một công thức dễ dàng nào để học hoặc ôn lại cách lắng nghe nhau, chúng tôi muốn cung cấp cho anh chị em vài suy tư

². cf. Testamento 14.

³. OFM Servizio per il Dialogo 1, La Vita come Dialogo sulla scia di S. Francesco, Segreteria dell’Evangelizzazione e Segreteria della Formazione e degli Studi, Roma 2002, p. 154.

⁴. Tổng Hiến chương 93 §1.

có thể hướng dẫn để đưa ra một số quyết định thực tế:

-Việc lắng nghe với lòng bác ái và sự tôn trọng chân thành đòi hỏi trước hết phải có sự sẵn sàng chú ý đến cách chúng ta lắng nghe người khác: “Chỉ bằng cách chú ý đến người mà chúng ta lắng nghe, điều và cách chúng ta lắng nghe, chúng ta mới có thể phát triển nghệ thuật giao tiếp, mà trung tâm của nó không phải là lý thuyết hay kỹ thuật, mà là ‘khả năng của trái tim khiến cho sự gần gũi trở nên khả thi’”⁵

-Khả năng học cách lắng nghe nhau có liên quan chặt chẽ với việc sẵn sàng đưa những khoảnh khắc chia sẻ thường xuyên vào lịch trình của huynh đệ đoàn, trong đó việc lắng nghe ở chiều sâu có thể xuất hiện, cho phép chúng ta thực sự tham gia vào cuộc sống của nhau. Vì lý do này, sẽ là điều thích hợp nếu thường xuyên phân tích và chia sẻ trong huynh đệ đoàn cách thức chúng ta quản lý thời gian và cụ thể là lịch trình của mình. Điều này áp dụng ở cấp độ lập kế hoạch cho các tu nghị địa phương và các cuộc họp cộng đoàn, là những việc cần được ưu tiên hơn các cam kết khác.

-Thường thì sự trao đổi của chúng ta trong huynh đệ đoàn không thể làm sáng tỏ kịp thời mọi hiểu lầm, nghi ngờ và xung đột giữa anh em. Chúng ta đừng lơ đãng hoặc tránh né những khó khăn đến từ chiều kích đa văn hóa và từ những khác biệt về sắc tộc cũng như “khu vực” của nhiều huynh đệ đoàn, vốn ảnh hưởng đến việc giao tiếp và lắng nghe. Đây là nơi xuất phát câu hỏi của chúng tôi: Trong các tu nghị ở cấp địa phương và các cuộc gặp gỡ chia sẻ khác, chúng ta có sẵn sàng đề cập đến các vấn đề “thực tế” trong đời sống hàng ngày của cộng đoàn, hay chúng ta chỉ giới hạn ở việc trao đổi các thông tin quan trọng nhưng không đủ để đào sâu sâu hơn vào mối tương quan giữa chúng ta?

-Đức Phaolô VI định nghĩa đối thoại là “một nghệ thuật giao tiếp

⁵ Papa Francesco, LVI Giornata Mondiale delle Comunicazioni Sociali, 24 gennaio 2022.

thiên lương”⁶. Vì vậy thật hữu ích khi để cho lắng nghe và đối thoại cùng đồng hành với nhau trong các cuộc gặp gỡ của huynh đệ đoàn. Thật sự thì khi lắng nghe nhau, chúng ta có dành đủ không gian cho sự giúp đỡ mà đức tin và đặc sủng Phan sinh có thể mang lại không? Liệu chúng ta có thể làm được điều này đồng thời với thiện chí lắng nghe những khác biệt về văn hóa, ngôn ngữ và sắc tộc?

-Con đường đồng nghị mà Giáo hội đang thực hiện mời gọi chúng ta mở rộng việc lắng nghe và đối thoại để vượt qua ranh giới của huynh đệ đoàn hoặc gia đình Phan sinh, và cởi mở để lắng nghe thế giới với các nền văn hóa và thực tại ngày càng phức tạp của nó. Tóm lại là học cách lắng nghe những người “bên ngoài” (những giáo dân xung quanh chúng ta, những cộng tác viên truyền giáo, những người trẻ, những người không tin và những người được gọi là “thờ ơ”, những người nhập cư, người lao động và người cao niên, những chất vấn của thu tạo,...). Những khoảnh khắc nào trong huynh đệ đoàn sẽ mở ra cho việc lắng nghe 360° này? Chúng ta có thể bắt đầu thực hiện những bước cụ thể nào để học cách hiểu, giải thích và trải nghiệm thực tế xung quanh mình tốt hơn mà không cô lập mình khỏi thực tế đó?

Chúng tôi muốn kết thúc bằng một hình ảnh từ *Gương Tròn Lành* để minh họa cho tầm quan trọng của cách nhìn bằng con mắt của Thiên Chúa. Cộng đoàn được xây dựng dựa trên sự đa dạng và lắng nghe nhau, trong đó người Anh em Hèn mọn không thể là anh em một mình. Thánh Phanxicô nói rằng “một Anh em Hèn mọn tốt lành là người kết hợp trong mình cuộc sống và đức độ” của nhiều anh em khác⁷: Chỉ nhờ đức tin và tình yêu nghèo khổ, sự đơn sơ và lòng nhân hậu, cảm thức chung và lời cầu nguyện, sự kiên nhẫn và lòng bác ái của các anh em ấy... bạn mới có thể trở thành một Anh em Hèn mọn đích thực, theo Chúa Kitô trên dấu chân thánh

⁶. Paolo VI, *Ecclesiam Suam*, n. 83.

⁷. cf. *Specchio di perfezione*, n. 85.

Phanxicô, và chắc chắn không bao giờ đơn độc.

Trong niềm hân hoan mừng ngày sinh nhật trên trời của Cha thánh Phanxicô, đặc biệt dịp kỷ niệm đệ bát bách chu niên hồng ân Luật dòng và Lễ Giáng sinh ở Greccio, chúng tôi thân ái chúc anh chị em luôn kiên trì xây dựng một tỉnh huynh đệ sống động, và xin Cha Thánh chỉ ái ban tràn phúc lành cho anh chị em trong ngày Đại Lễ tươi đẹp nhất của toàn thể Gia đình Phan Sinh chúng ta!

Với tình huynh đệ chân thành,

Rôma, Trung ương Dòng, ngày 17 tháng 9 năm 2023

Lễ Kính Thánh Phanxicô Năm Dấu

Fr. Massimo Fusarelli, OFM, Tổng Phục vụ

Fr. Ignacio Ceja Jiménez, OFM, Phó Tổng Phục vụ

Các Tổng Cố vấn:

Fr. Konrad Grzegorz Cholewa, OFM

Fr. John Wong, OFM

Fr. Joaquin Echeverry, OFM

Fr. Victor Luis Quematcha, OFM

Fr. Jimmy Zammit, OFM

Fr. Cesare Vaiani, OFM

Fr. Albert Schmucki, OFM

Fr. César Kulkamp, OFM

Prot. 112547

(Nguồn: <https://ofm.org/uploads/LetteraSanFrancesco2023%20IT.pdf>)

Bản văn | Cel 94-95.*

*Về việc Thánh Phanxicô thấy một người
hiện ra mang hình dạng một thiên thần*

94 .¹ Khi đang trú ngụ tại ản viện, gọi theo địa danh là La Verna¹, hai năm trước khi linh hồn về trời², trong một *linh kiến của Thiên Chúa*³, ngài thấy một người, giống như *thiên thần Sốt Mến có sáu cánh*, hiện ra trên không trung trước mặt ngài, hai tay dang ngang, hai chân chụm lại, trong tư thế bị đóng đinh.² Hai cánh đưa cao trên đầu, hai cánh dang

* Tôma Cêlanô, *Truyện ký Thánh Phanxicô*, JB. Nguyễn Gia Thịnh, ofm Chuyển ngữ

¹ Núi La Verna (cao 1269 m) ở trong vùng Toscana, thuộc giáo phận Arezzo; Thánh Phanxicô được bá tước Roland da Chiusi kính tặng khu này năm 1213.

² Theo Đại Truyện, đó là vào ngày 14-9, lễ Suy Tôn Thánh Giá.

³ x. Ed 1,1; 8,1.

rộng để bay, hai cánh cuối cùng phủ kín thân thể⁴. ³ Thấy cảnh tượng ấy, lòng người tội tớ của Đấng Tối Cao rất đỗi ngưỡng mộ cảm phục, nhưng không hiểu điều này muốn nói gì với mình. ⁴ Ngài rất vui mừng và sung sướng thấy thiên thần Sốt Mến đang nhìn mình bằng đôi mắt hiền từ và trìu mến⁵. Thiên thần Sốt Mến có một vẻ đẹp phi thường, nhưng cảnh thiên thần bị đóng đinh và đang phải đau đớn quần quại làm cho ngài kinh hoàng. ⁵ Thánh nhân đứng dậy, vừa buồn vừa vui, đau đớn và vui mừng nối tiếp nhau trong lòng. ⁶ Ngài bối rối suy nghĩ xem linh kiến muốn nói gì với mình, và tâm tư ngài rất bồn chồn muốn hiểu ý nghĩa.

⁷ Trong khi trí khôn vẫn chưa hiểu được điều gì rõ ràng, và tâm hồn còn choáng ngợp vì linh kiến mới lạ đó, trên hai tay hai chân ngài đã bắt đầu hiện lên những dấu đinh, giống như ngài mới thấy trên thân thể của con người chịu đóng đinh.

95 . ¹ Bàn tay bàn chân của ngài tựa hồ bị đinh đâm thấu ngay chính giữa, đầu đinh nổi rõ trên lòng bàn tay và mu bàn chân, mũi đinh xuyên qua bên kia. ² Các dấu đinh trong lòng bàn tay có hình tròn, nhưng trên mu bàn tay thì hình bầu dục, nhô lên trên phần thịt chung quanh, giống như mũi đinh bị đóng gập xuống. ³ Trên hai bàn chân, các dấu đinh cũng hiện lên như vậy, nổi lên trên phần thịt chung quanh. ⁴ Bên cạnh

⁴ x. Is 6,2.

⁵ x. Các thiên thần Sốt Mến (tiếng Híp ri là seraph - số nhiều là seraphim) thuộc về phẩm thiên thần cao nhất. Truyền thống Kinh Thánh mô tả các vị này hằng kề cận bên Thiên Chúa và thường xuất hiện trong các linh kiến được thấy Uy Nhan Chúa. X. Is 6,1-13; Ed 1,5-14; 1,22-25; Kh 4,6-9.

sườn phải, có một vết thương dài, giống như bị lưỡi đồng đâm thủng. Máu thường từ đó rỉ ra, làm cho áo bên ngoài và quần bên trong thấm máu châu báu.

⁵ Suốt thời gian người tôi tớ chịu đóng đinh của Chúa Giêsu chịu đóng đinh còn tại thế, tiếc thay chỉ có một số ít người được diễm phúc xem thấy vết thương linh thiêng bên cạnh sườn. ⁶ Anh Êlia có diễm phúc nhìn thấy vết thương ấy ngay lúc thánh nhân còn sống⁶. Anh Rufinô cũng may mắn không kém vì là người *tận tay chạm đến*⁷. ⁷ Ngày kia, trong khi xoa bóp trên ngực thánh nhân, anh tuột tay và vô tình chạm vào vết thương quý trọng ở bên cạnh sườn phải. ⁸ Ngay khi anh chạm đến, thánh nhân nói đau và đẩy tay anh ra, miệng kêu xin Thiên Chúa tha thứ cho anh.

⁹ Ngài gắng hết sức che giấu điều ấy không cho người ngoài biết và rất cẩn thận giữ kín không cho anh em trong nhà hay. Chẳng thế mà chính những anh em thân cận cũng như các môn đệ thân tín nhất của ngài, mãi về sau mới biết.

¹⁰ Mặc dầu thấy được gắn lên mình những bảo vật cao trọng, giống như những viên ngọc vô cùng quý giá, và được ban tặng vinh quang và danh dự vượt trên mọi người khác, tâm hồn người tôi tớ cũng là người bạn của Đấng Tối Cao chẳng hề kiêu hãnh. Ngài không hề khoe khoang ân huệ ấy với bất cứ ai để tìm kiếm hư danh. ¹¹ Trái lại ngài tìm mọi cách che các vết thương ấy đi⁸, sợ rằng nếu được thế gian

⁶ *2Cel 138 nói về mưu kế Êlia sử dụng để cố tình khám phá năm dấu thánh trên mình Thánh Phanxicô.*

⁷ *x. 1Ga 1,1.*

⁸ *2Cel 135.*

trọng kính thì sẽ mất ân sủng Chúa đã ban⁹.

Bản văn 13 Bon I, 10*

VỀ CÁC DẤU THÁNH CỦA CHA THÁNH PHANXICÔ

1. ¹ Phanxicô, con người sống như thiên thần, không bao giờ ngừng làm việc lành, ngược lại, giống như các thiên thần trên *chiếc thang Giacóp*¹, hoặc là ngài đi lên tới Chúa hoặc là ngài đi xuống với người lân cận. ² Thật vậy, ngài đã học biết phân chia cách khôn ngoan khoảng thời gian được ban cho ngài để lập công phúc. Ngài dành một phần làm việc mưu ích cho đồng loại và dành phần còn lại cho xuất thần trong chiêm ngưỡng yên tĩnh. ³ Vì thế, khi đã

*. *Bônaventura, Các truyện ký và bài giảng về Thánh Phanxicô, GB. Nguyễn Gia Thịnh, OFM chuyển ngữ*

1 x. St 28,12.

ra sức lo phần rỗi cho tha nhân theo yêu cầu của hoàn cảnh thời gian và nơi chốn, ngài tìm đến những nơi cô tịch và ẩn

cư nơi thanh vắng. Ở đó, ngài rũ sạch bụi bặm có thể đã bám vào người trong thời gian sống giữa đám đông, cho bản thân được tiếp xúc với Chúa cách tự do hơn nữa.

⁴ Vì thế, hai năm trước khi linh hồn về trời, sau nhiều lao nhọc vất vả, ngài được ơn quan phòng của Chúa hướng dẫn, đưa đến một nơi tách biệt ở trên cao, gọi là núi La Verna². ⁵ Ở đó, như vẫn quen làm, ngài bắt đầu ăn chay trong bốn mươi ngày để kính Tổng Lãnh Thiên Thần Micae. Lúc ấy ngài cảm nghiệm được cách dồi dào hơn thường lệ niềm dịu ngọt trào dâng từ việc chiêm ngưỡng những sự trên cao. Tâm hồn bừng cháy mỗi lúc một mãnh liệt hơn ngọn lửa ước mong hướng về trời, ngài bắt đầu cảm nhận được cách trọn vẹn hơn các lần ơn Chúa viếng thăm. ⁶ Ngài được đưa lên những đỉnh cao, không phải như một người hiếu kỳ muốn *dòm ngó uy linh tối cao*³ để rồi bị vinh quang Chúa đè bẹp, nhưng như một *người đầy tớ khôn ngoan và trung tín*⁴, tìm hiểu thánh ý của Thiên Chúa vì đây là điều ngài hết lòng ao ước được tuân theo trong mọi sự.

2 . ¹ Có lời Chúa nói với ngài trong tâm trí, dạy mở sách Phúc Âm, rồi sẽ được Chúa Kitô mặc khải cho biết những gì đáng được Chúa chấp nhận hơn cả nơi bản thân ngài và trong những gì ngài làm. ² Sau khi cầu nguyện thật

2 *La Verna, nằm trên triền ngọn Penna, tỉnh Arezzo, miền Toscana, Trung Italia.*

3 x. Cn 25,27.

4 x. Mt 24,45.

sốt sáng, ngài cầm lấy sách Phúc Âm trên bàn thờ và nhờ anh bạn đồng hành, một con người thánh thiện và hết lòng vì

Chúa, mở ra ba lần nhân danh Ba Ngôi Thiên Chúa. ³ Trong cả ba lần mở sách, đều gặp đoạn nói về cuộc Thương Khó của Chúa. Con người tràn đầy Thiên Chúa ấy hiểu rằng, như đã từng bắt chước Đức Kitô trong cuộc đời hoạt động, ngài sẽ được nên giống Đức Kitô trong các sàu khổ và đau đớn lúc chịu Tử Nạn, *trước khi rời bỏ thế gian này*⁵.

⁴ Mặc dầu thân thể ngài đã yếu nhược vì những việc hãm mình rất nhiệm nhặt trong thời gian qua và vì liên li vắc Thánh Giá của Chúa, nhưng ngài không hề sợ chịu tử vì đạo, trái lại còn thấy phấn chấn hơn nữa. ⁵ Lửa tình yêu không thể kèm hãm đối với Chúa Giêsu nhân lành đã bùng lên trong ngài thành những ngọn đuốc cháy sáng, và đến *nước lữ cũng không dập tắt nổi*⁶ một tình yêu mãnh liệt như thế.

3. ¹ Trong khi đang được những ao ước nhiệt thành như của thiên thần Sốt Mến nâng lên cùng Chúa, và được lòng thông cảm thiết tha biến đổi thành chính Đấng đã chấp nhận chịu đóng đinh vào cây Thập Tự vì quá yêu thương, ² thì một sáng kia, gần ngày lễ Suy Tôn Thánh Giá, đang lúc cầu nguyện bên sườn núi, Phanxicô bỗng thấy một thiên thần Sốt Mến có sáu cánh, sáng rực như lửa, từ trời bay xuống. ³ Thiên thần bay rất nhanh và khi đến một chỗ ở trên không sát cạnh người của Chúa, giữa các cánh hiện ra hình tượng một người chịu đóng đinh, hai tay hai chân dang ra như theo hình thập tự và đóng chặt vào một cây khổ giá. ⁴ *Hai cánh đưa lên trên đầu, hai cánh xòe ra để bay, và hai cánh khác che toàn thân*⁷. ⁵ Thấy cảnh tượng

⁵ x. Ga 13,1.

⁶ x. Dc 8,6-8.

⁷ x. Is 6,2.

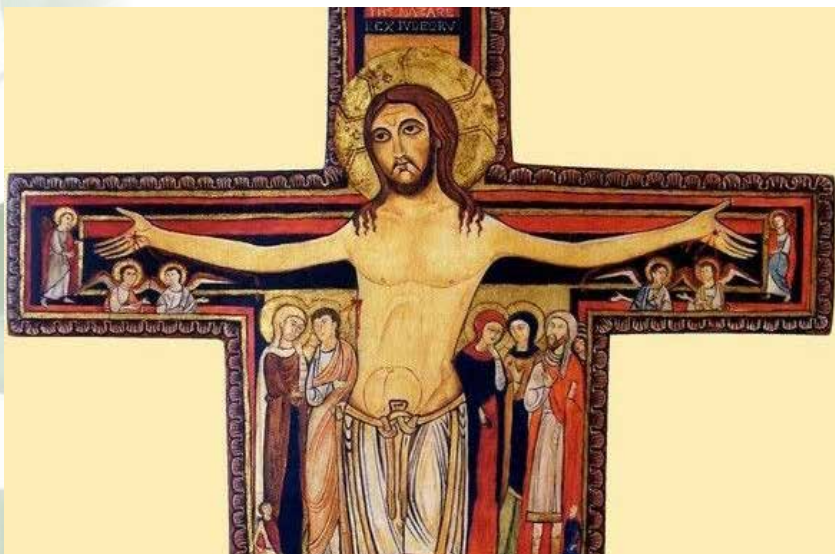
này, tâm hồn ngài xôn xang và trái tim ngài tràn đầy lẫn lộn vui mừng và buồn sầu. ⁶Ngài vui mừng vì thấy Chúa Kitô dưới dáng vẻ thiên thần Sốt Mến đang nhìn mình, nhưng hình ảnh Chúa bị đóng vào cây khổ giá khiến cho linh hồn thánh nhân bị *một lưỡi gươm đâm thấu*⁸ vì cảm thương.

⁷ Thoạt đầu ngài hết sức kinh ngạc vì cảnh tượng khó hiểu này vì thấy rằng tính yếu đuối thể hiện trong cuộc thương khó của Đức Kitô không thể nào dung hợp được với tính bất tử của một thiên thần Sốt Mến. ⁸ Nhưng sau đó, nhờ Chúa soi sáng, ngài hiểu rằng ơn Chúa Quan Phòng đã cho ngài thấy một linh kiến như thế cốt để cho người bạn của Đức Kitô biết trước rằng mình sẽ được biến đổi hoàn toàn nên giống Đức Kitô chịu đóng đinh, không phải do việc tử đạo ngoài xác thịt, nhưng do nồng cháy trong tinh thần. ⁹ Sau đó linh kiến biến đi, để lại trong trái tim ngài một nhiệt tình diệu kỳ và in vào xác thịt ngài hình tượng không kém phần diệu kỳ của các dấu thánh.

¹⁰ Thật vậy, ngay lúc ấy bắt đầu xuất hiện trên hai tay hai chân ngài các dấu đinh giống như ngài vừa thấy trước đó ít lâu trên hình ảnh của con người bị đóng đinh. ¹¹ Tay chân ngài như bị đinh đâm thấu qua, mũi đinh xuất hiện trong lòng bàn tay và bàn chân, đầu đinh thấu qua bên kia. ¹² Mũi đinh trong lòng bàn tay bàn chân hình tròn và đen, còn đầu đinh thuôn và gập cong như bị đóng quặp lại, nổi lên từ chính phần thịt và lòi ra ngoài. ¹³ Cạnh sườn bên phải của ngài một vết sẹo đỏ hồng, giống như do vết thương một mũi giáo đâm vào. Máu châu báu của ngài thường rỉ ra từ đó, làm ướt áo dòng và quần trong.

8 x. Lc 2,35.

THÁNH PHANXICÔ ASSISI CÓ THỂ LÀ NGƯỜI ĐẦU TIÊN NHẬN NĂM DẤU THÁNH¹

Trong lịch Phục vụ Phan Sinh, ngày 17 tháng 9 đánh dấu một ngày lễ quan trọng. Anh em Phan Sinh trên toàn thế giới cử hành Lễ Kính thánh Phanxicô nhận lãnh Năm Dấu Thánh của Chúa Giêsu Kitô.

Vào khoảng cuối đời, hai năm trước khi thánh Phanxicô qua đời, một điều

gì đó có thể chưa từng có trong lịch sử Kitô giáo đã xảy ra. Đó là năm 1224. Phanxicô đến ngọn núi cô tịch Laverna tại Tuscany (đôi khi được viết là Alverna hay La Verna). Ở đó, ngài ăn chay và chuẩn bị mừng lễ kính Tổng Lãnh Thiên Thần Micae (29.9). Chính trong thời gian chay tịnh và cầu nguyện này, vào dịp lễ

Suy Tôn Thánh Giá (14/9), Phanxicô đã được một linh kiến: một thiên thần hiện ra với ngài.

Thánh Bonaventura đã mô tả vị thiên thần Sốt Mến, có sáu cánh từ trời cao ngự xuống. Giữa các cánh của thiên thần xuất hiện hình ảnh của một người chịu đóng đinh, với tay và chân được mở rộng theo hình thánh giá và bị đóng chặt vào thập giá:

Rồi linh kiến biến đi, để lại trong trái tim ngài một ngọn lửa diệu kỳ và in vào xác thịt ngài như những dấu thánh không kém phần diệu kỳ. Thực vậy, ngay lúc ấy bắt đầu xuất hiện trên hai tay hai chân ngài các dấu đinh giống như ngài vừa thấy trước đó ít lâu trên hình ảnh của con người bị đóng đinh. Tay chân ngài như bị đinh đâm thấu qua, mũi đinh xuất hiện trong lòng bàn tay và bàn chân, đầu đinh thấu qua bên kia. Mũi đinh trong lòng bàn tay bàn chân hình tròn và đen, còn đầu đinh thuôn và gập cong như lấy

búa đóng quặp lại, nổi lên bên trên thịt và lồi ra ngoài. Cạnh sườn bên phải của ngài cũng như bị một mũi giáo đâm vào, mang một vết thương đỏ hồng, thường có máu rỉ ra, làm ướt áo dòng và áo trong. (Đại Truyện 13, 3).

Theo bài Chiêm ngắm thứ Ba về Năm Dấu Thánh (xem *Những Bông Hoa Nhỏ* của Thánh Phanxicô), thánh Phanxicô đã xin Chúa hai ân huệ. Đó là xin được cảm nhận nỗi đau đớn nơi thân thể của ngài như Đức Giêsu đã trải qua trong cuộc Thương Khó và xin ơn được thấu hiểu tình yêu mà Đức Giêsu trao ban cho nhân loại. Trong linh kiến tại La Verna, ngài đã nhận năm dấu thánh – những dấu tích hay vết thương của Đức Kitô – trên tay, chân và cạnh sườn. Ngay tức khắc, ngài được ngập tràn niềm vui, nhưng sự đau đớn trên thân xác cũng tăng gấp đôi.

Điều gây kinh ngạc và khó hiểu là Phanxicô đã xin

cảm nhận cùng một lúc cả tình yêu và nỗi đau đớn, và bằng một cách nào đó ngài đã nối kết được cả hai. Hẳn là, trong đức tin và sự đơn sơ, ngài đã hiểu mối liên hệ giữa đau khổ và tình yêu, vì linh đạo của ngài được bắt nguồn từ cuộc Thương Khó của Chúa và tình yêu của Chúa dành cho nhân loại. Trong *Lá thư về sự Ra Đi của thánh Phanxicô*, Anh Elia (vị Tổng Phục Vụ của Hội Dòng vào lúc ấy), đã tuyên bố ý nghĩa của năm dấu thánh đối với thánh Phanxicô và những gì được thấy trên thân thể ngài:

Tôi loan báo cho anh em một niềm vui lớn lao và tin tức về một phép lạ. Một dấu chỉ như thế đã chưa bao giờ nghe biết ngay từ đầu ngoại trừ nơi Con Thiên Chúa, Ngài là Chúa Kitô. Không lâu trước khi thánh nhân qua đời, người anh và cha của chúng ta đã cho thấy việc chịu đóng đinh, mang nơi thân thể mình năm vết thương vốn thực sự là dấu tích của Đức Kitô. Các tay và chân của ngài đã có, như nó cho thấy, những lỗ của những đinh, và bị

đâm sâu trước và sau cho thấy những vết sẹo và cho thấy màu đen của đinh. Thêm vào đó, cạnh sườn ngài, dường như được mở bởi một ngọn giáo và thường thấm máu.

Tại La Verna, cuộc đời và sứ vụ của thánh Phanxicô đã được nối kết với cuộc đời và sứ vụ của Đức Kitô một cách thật huyền nhiệm và không thể cắt nghĩa được. Quả thật, cuộc Nhập Thể của Đức Giêsu Kitô, “kiệt tác” công trình tạo dựng của Thiên Chúa, và là “toàn thể mục đích của việc tạo dựng” (mượn lời của thần học gia Kinh viện Phan Sinh, Chân phước Duns Scotus) đã đạt tới đỉnh điểm trong cuộc Thương Khó và việc chịu đóng đinh như là sự biểu lộ cao nhất của tình yêu, đức ái, và sứ vụ của Đức Kitô.

Giờ đây tình yêu đó,

đức ái đó, và sứ vụ đó được mãi mãi gắn liền với thánh Phanxicô.

Mặc dù năm dấu thánh nơi thánh Phanxicô là sự kiện được ghi nhận lần đầu tiên, thì một số người vẫn cho rằng thánh Phaolô rất có thể đã ám chỉ điều gì đó tương tự khi ngài viết: “Tôi mang trên mình tôi những dấu tích của Đức Giêsu” (Gl 6,17).

Tuy nhiên, kể từ thánh Phanxicô, nhiều nhà thần bí khác đã nhận năm dấu thánh trong dạng thức này hay dạng thức khác. Có người nhận đầy đủ các vết thương của Đức Kitô trên tay, chân và cạnh sườn, như thánh Phanxicô. Có người khác, như thánh Veronica Giuliani, một nữ tu Clara Capuchin, đã có những vết thương trên thân thể, và vết in của mào gai trên trán. Cũng có thánh Rita Cascia, một kinh

sĩ Augustinô, chỉ có một vết thương do gai nhọn trên trán. Những người khác, như thánh Catarina Siena và thánh Faustina Kowalska, nhận lãnh điều được biết như các dấu thánh vô hình; họ cảm thấy đau đớn do những vết thương mà không có dấu tích bên ngoài.

Ôn gọi “đền tội thay” là một sứ vụ độc đáo và bí nhiệm trong cộng đoàn tín hữu. Theo sự hiểu biết ít ỏi, “người đền tội thay” là người tự nguyện hiến dâng những đau khổ bí nhiệm của họ như một góp phần vào quyền năng cứu độ của khổ hình thập giá và sự phục sinh. Họ chịu đựng những đau đớn dữ dội nơi họ, cách hữu hình hay vô hình. Những đau đớn của họ thường đi kèm với những hiện tượng huyền bí chẳng hạn các thị kiến và lời nói hay các sự kiện siêu nhiên khác. Qua những đau khổ ấy, những người đền tội

thay nhận được ân sủng họ hiển dâng là việc đền bù tội lỗi của những người khác – thường là các tội nhân hay bệnh nhân.

Cần lưu ý khía cạnh thần học này là, việc chuộc tội đến từ Đức Kitô và chỉ một mình Đức Kitô mà thôi. Tuy nhiên, Thiên Chúa đôi khi sử dụng con người như những trung gian. Thánh Phaolô làm chứng cho khả năng của việc hiển dâng những đau khổ của chúng ta vì lợi ích của người khác khi ngài tuyên bố: “Giờ đây, tôi vui mừng được chịu đau khổ vì anh em. Những gian nan thử thách Đức Kitô còn phải chịu, tôi xin mang lấy vào

thân cho đủ mức, vì lợi ích cho thân thể Người là Hội Thánh” (Cl 1,24).

Thánh Phaolô không có ý nói rằng việc chuộc tội của Đức Kitô là không đủ; đúng hơn, ngài nói rằng chúng ta có thể dự phần vào những đau khổ của Đức Kitô vì điều thiện hảo và ơn cứu rỗi cho người khác.

Ước gì gương sống của thánh Phanxicô và lễ Kính Năm Dấu Thánh của ngài hướng dẫn chúng ta sống ơn gọi của mình khi chúng ta ra sức thực hiện cách trọn vẹn nếp sống mà Đức Kitô mời gọi chúng ta.

¹ Tác giả bài viết: *Bret Thoman, OFS*. Người chuyển ngữ: *Pet. Lê Đình Trị, OFM*

Bret Thoman, OFS là cây viết và dịch giả, là nhà tổ chức du lịch và hành hương. Ông thành lập và điều hành Chương trình Hành Hương Thánh Phanxicô, trong đó ông tổ chức và đồng hành với khách hành hương đến Italia và các nơi khác theo truyền thống Công giáo.

Xem <https://aleteia.org/2021/09/20/st-francis-might-have-been-the-first-to-receive-the-stigmata>

NHỮNG VỊ THÁNH NÀY ĐÃ MANG DẤU THÁNH NHỮNG DẤU TÍCH CỦA ĐỨC GIÊSU¹

Kevin Di Camillo

Trong chương trình truyền hình nhiều tập và kèm theo quyển sách có tựa là *Civilisation*, Kenneth Clark đã bàn đến “những kinh nghiệm hiếm hoi nhất: cuộc xuất thần thiêng liêng”. Sự xuất thần thiêng liêng quả thật rất hiếm, cùng với những hiện tượng khác là sự phân thân và lơ lửng trên không, cũng thật khó

¹ Tác giả bài viết: *Kevin Di Camillo*. Người chuyển ngữ: *Pet. Lê Đình Trị, OFM*
<https://www.ncregister.com/blog/these-saints-bore-the-stigmata-the-marks-of-jesus>

hiểu, bởi vì chúng không được quan sát hay chia sẻ. Việc xuất thần thiêng liêng liên quan đến linh hồn, còn các dấu thánh liên quan đến thân thể.

Người Công giáo xưa nay vẫn tin rằng thánh Phanxicô Assisi là vị thánh đầu tiên được nhận năm dấu thánh. Tuy nhiên, có trường phái tư tưởng khác lại ngược dòng thời gian đến tận thánh Phaolô và cho rằng vị Tông đồ dân ngoại đã nhận các dấu thánh khi ngài nói: “Tôi mang nơi mình tôi những dấu tích của Đức Giêsu” (Gl 6,17). Giáo hội và những nhà chú giải Kinh Thánh không bàn luận gì về việc thánh Phaolô là người mang dấu thánh, mặc dù ngôn ngữ của ngài xem ra rõ ràng và dễ hiểu. Tôi không chắc điều thánh Phaolô viết có nghĩa gì khác không, ngoại trừ ngài đang muốn nói cách bóng bẩy; mà ngài rất thường làm thế trong tư cách là người viết thư không biết mỗi mọt và là sứ giả của Tin Mừng.

Mãi đến mười một thế kỷ sau thì thánh Phanxicô (1182-1226) mới là người được nhận các dấu thánh (vào tháng 9 năm 1224) và được người đương thời chứng thực. Người ta có thể đọc được những trang tiểu sử tuyệt vời được viết bởi G.K. Chesterton và được ngắm những bức họa của Giotto và Van Eyck mô tả dấu chỉ bí nhiệm mà lại rõ ràng nơi cuộc đời sinh động của người đi theo Chúa Kitô.

Những thương tích nơi tay, chân và cạnh sườn của thánh Phanxicô đã trở thành, nếu không phải là một mẫu mực, thì ít nhất cũng là một khởi điểm được chứng thực dành cho nhiều người khác, những người cũng được mang những vết thương của Đức Kitô.

Sau đó, trong vòng một thế kỷ, đã xuất hiện hai vị được mang dấu thánh.

Thánh Catarina Siêna (1347-1380), thánh nữ tiến sĩ đầu tiên của Hội Thánh, được chúc phúc với năm dấu thánh, nhưng những dấu thánh của ngài không được tỏ lộ mãi cho tới khi ngài qua đời. Cũng thế, thánh nữ Lutgardis (1182-1246), một nữ tu Biển Đức, đã bị chảy máu trên đầu như thể ngài mang mào gai của Đức Giêsu. Thánh nhân có thể là người mang dấu thánh ngay sau thánh Phanxicô, mặc dù chúng ta có quá ít thông tin về ngài so với thánh Catarina.

Ngay sau thánh Catarina là thánh Rita Cascia (1381-1457), vị thánh được chọn Bốn mạng của Điều Không Thể. Ngài là nữ tu Dòng thánh Augustinô và đã nhận một vết thương rất đau đớn trên trán, giống Lutgardis, để gợi nhớ vết thương trên đầu của Đấng Cứu thế.

Tiếp theo là thánh Catarina Ricci (1522-1590) cũng là nữ tu Đaminh như thánh Catarina Siêna. Vị này đã chọn cho mình tên của thánh Catarina là sứ giả vĩ đại của hòa bình. Bà cũng là người được mang thương tích thánh và được ghi nhận là thánh nhân đã chảy máu “cách tự nhiên”.

Sau nữa có thánh Gemma Galgani (1880-1903) là nữ tu dòng Thương Khó Chúa Giêsu, và tên gọi của dòng ngài chắc chắn phù hợp với đời sống của thánh nhân, khi ngài cũng mang thương tích với những vết thương huyền nhiệm của Đức Kitô Chịu Đóng đinh.

Nhưng có lẽ người mang dấu thánh nổi bật nhất, ít là vào thời đại của chúng ta, đó là thánh Pio Pietrelcina, hay như ngài thường được gọi là Cha Pi-ô (Padre Pio). Một phần của ân ban dấu thánh nơi ngài được để cho mọi người xem thấy, đó là đôi bàn tay của ngài có chảy máu (nhưng đã được băng lại), và ngài đã sống với những người thời đại chúng ta. Ngài qua đời năm 1968.

Một vị thánh khác sống vào thế kỷ XX và có dấu thánh được in trên người là thánh Mariam Thresia (1876-1926), vị sáng lập tu hội Holy Family. Giống như hầu hết tất cả những người mang dấu thánh được chứng thực đã nói đến ở trên, ngài đã làm mọi cách để che giấu những vết thương của ngài.

Tuy nhiên, điều đáng chú ý là không phải những người mang dấu thánh đều là thành viên của tu hội hay hội dòng nào đó. Có vị mới được phong thánh gần đây là thánh Marguerite Bays, người Thụy Sĩ và là một giáo dân thuộc dòng Ba Phan sinh của thế kỷ XIX. Vị này cũng mang vết thương nơi tay, chân và cạnh sườn.

Chúng ta phải hiểu thế nào về hiện tượng tâm linh-siêu nhiên này? Đây là hiện tượng không thể bác bỏ nhưng lại được nhìn nhận một cách ngờ vực ngay cả theo tiêu chuẩn của chính Giáo hội phẩm trật, vốn rất dè dặt trong việc công nhận người người được mang dấu thánh. Như người ta thường nói là phải chờ Giáo hội đến hàng thế kỷ!

Michael Freze, S.F.O., đã viết 350 trang sách để trả lời cho câu hỏi trên đây, và tôi sẽ không cần làm điều ấy ở đây. Cuốn sách của ông, *They Bore the Wounds of Christ: The Mystery of the Sacred Stigmata* (Họ mang những thương tích của Đức Ki-tô: Bí nhiệm của các Dấu Thánh), vừa có tính cách xây dựng lại vừa có tính cách thông tin, vừa quân bình lại vừa chất chứa niềm tin. Chúng ta cần thiết phải nhận ra điều này: Các dấu thánh được ban cho chúng ta để nâng đỡ đức tin vốn luôn luôn và hay bị giao động của chúng ta. Đây chính là đức tin mà chúng ta đã xin khi chịu phép Rửa.

Trong khi nhiều vị mang dấu thánh được nói đến ở trên thật sự là những nhà thần bí nổi tiếng, (ở đây Freze còn kể đến thánh Têrêsa Avila như người được mang dấu thánh), thì nhiều người đã không thực sự “thần bí” theo cách chúng ta thường hiểu.

Cha Piô (Padre Pio) đã luôn cầu xin cho ngài đơn giản chỉ là “một người anh em hèn mọn, người chỉ thích cầu nguyện”. Thánh Rita Cascia đã sống như một người vợ chịu đau khổ lâu ngày với một người chồng phóng đảng trước khi mang vết thương trên trán. Thánh Mariam Thresia, như đã nói ở trên, lập một hội dòng mới trong thời hiện đại và đã trải qua thời gian dài với bao nhiêu thủ tục hành chính cùng với những thách thức làm đau đầu trước một dự phóng rất đáng trân trọng. Ngay cả một vị thánh lớn nhờ các tác phẩm thần bí của bà là thánh Têrêsa Avila, thì vẫn phải rất vất vả trong việc cải cách hội dòng Cát Minh.

Và chắc chắn là không phải tất cả các nhà thần bí đều được chúc phúc với các dấu thánh. Với một vài vị được kể ra ở đây như thánh Gioan Thánh Giá, thánh Bonaventura, thánh Eprem Phó tế và thánh Alberto Cả thì sao?

Bây giờ, chúng ta trở lại với chính thánh Phaolô, đáng đã cho chúng ta hiểu rằng mọi người chúng ta đều mang thương tích của Đức Kitô, nếu hiểu theo cách thể cao hơn. Khi chính Đức Giêsu nói với chúng ta rằng hãy vác thập giá của mình và đi theo Người, thì chúng ta chắc chắn không được ngạc nhiên vì thấy chính mình cũng được mang thương tích như Người.

